

[Arbejdsministeren]

Først dette om senge på gangene og specielt senge på gangene i Århus, hvor der jo har været en konkret sag, som har optaget sindene også i SF, ved jeg. Her vil jeg gerne understrege, at arbejdsmiljøloven jo gælder, hvad enten det er private arbejdspladser og arbejdsgivere, der skal leve op til arbejdsmiljøloven, eller det er offentlige arbejdsgivere. Derfor er det vigtigt at slå fast, at arbejdsmiljølovgivningen er ligeværdig på begge typer af arbejdspladser, naturligvis.

Det er også baggrunden for, at jeg har truffet beslutning om, at det påbud, som Århus Amtskommune har protesteret over for, og som har været igennem ankesystemet og netop er blevet behandlet i Arbejdsmiljørådet og er endt med en delt indstilling til mig, fastholdes. Jeg har truffet den beslutning, at det påbud, som den lokale tilsynskreds havde givet Århus Amt, fastholdes. Det betyder, at fra 1. juli skal Århus Amt overholde arbejdsmiljøloven. Og det betyder igen, at flugtveje og brandveje ikke må være optaget af senge, hvad enten de er fyldte, eller de er tomme, hvad enten det er tøjstativer, eller hvad det end måtte være.

Det er givet noget, som amtsborgmesteren i Århus Amt ikke bliver så glad for, men sådan er det nu. Det er vigtigt for os at fastholde, at arbejdsmiljøloven gælder for begge arbejdsområder, både den offentlige sektor og den private sektor.

Det andet, jeg vil komme med en kommentar til, er dette om det psykiske og det fysiske arbejdsmiljø. Også andre partier tog det op og kritiserede vores holdning, idet de sagde, at det var fagforeningssynspunkter, og at man tænkte mere på personalet, end man tænkte på patienterne.

Nu er patienternes ve og vel jo i nogen grad afhængigt af, hvordan det plejepersonale, der skal drage omsorg for dem, har det overskudsmæssigt, tidsmæssigt og fysisk. Derfor vil jeg give det budskab til SF, at psykisk arbejdsmiljø og fysisk arbejdsmiljø er meget vigtigt. Psykisk arbejdsmiljø skal prioriteres højere, end det hidtil er blevet. Det fremgår klart af den arbejdsmiljøredegørelse, vi havde til behandling her for godt en måned siden. I den lægger regeringen klart op til, at den handlingsplan, der skal udarbejdes, og som skal sikre et sundt arbejdsmiljø i år 2005, skal indeholde en meget klar linje gående ud på, at det psykiske og det

fysiske arbejdsmiljø skal sidestilles, og at det skal gælde for både den offentlige sektor og den private sektor.

Det er ikke nogen helt nem sag, vil jeg godt sige, fordi der på arbejdsmarkedet fra arbejdsgiverside er temmelig megen uro, når der tales om det psykiske arbejdsmiljø. Den uro kommer til udtryk i pressen, den kommer til udtryk direkte i forhold til mig, og den kommer til udtryk i Arbejdsmiljørådet. Det hænger sammen med, at man er nervøs for, at hvis vi fastholder kravet om et psykisk godt arbejdsmiljø, så handler det i meget høj grad om tilrettelæggelse af arbejdet, om, at folk ikke får løftebesvær, og at de ikke kommer i for stressede og ensformige arbejdssituationer. Når vi siger, at det skal laves om, så vil der være nogle arbejdsgivere, der oplever det, som om man chikanerer dem og angriber ledelsesretten, som jo er en vigtig ting for arbejdsgiverne.

Men ikke desto mindre vil jeg gerne tilkendegive, at regeringen faktisk er optaget af, at det psykiske arbejdsmiljø skal opprioriteres og skal i fokus, for et dårligt psykisk arbejdsmiljø fører ikke alene til, at mennesker nedslides og kommer på førtidspension, det fører altså også til ganske mange flere offentlige udgifter. Så der er faktisk to gevinster ved at få gjort det psykiske arbejdsmiljø betydeligt bedre.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil sige tak til de ordførere, der har været på talerstolen. Jeg synes, det har været en god og tiltrængt debat, vi har haft her i dag. Netop dette emne – sundhedsområdet – ved vi at der er mange i dette land der fokuserer på. Og uanset om man selv har været udsat for behandling i sundhedssektoren eller ej, så har man i hvert fald nok bekendte, familiemedlemmer eller andre, der har været det, og som kender til problemerne enten direkte eller indirekte.

Jeg vil naturligvis ikke komme ind på alle de ting, der er sagt af ordførerne, for det er der simpelt hen ikke tid til, og jeg skal forskåne Tinget for det – vi skal jo videre i teksten i dag – men jeg vil i hvert fald sige, at jeg synes, det var positivt, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet har kunnet vise et sammenhold her og har fremlagt et dagsordensforslag, hvori der er konsekvens – modsat den, der er kommet fra regeringen, og som der ikke er nogen konsekvens i, men hvori man bare forkla-